

KONINKRIJK BELGIË

ADVIES 50.483/3
VAN 3 NOVEMBER 2011

VAN DE AFDELING WETGEVING
VAN DE RAAD VAN STATE

DE RAAD VAN STATE, afdeling Wetgeving, derde kamer, op 19 oktober 2011 door de Minister van Buitenlandse Zaken verzocht hem, binnen een termijn van dertig dagen, van advies te dienen over een voorontwerp van wet 'houdende instemming met de volgende internationale akten:

- 1° Protocol houdende wijziging van het Verdrag van 29 juli 1960 inzake wettelijke aansprakelijkheid op het gebied van de kernenergie, zoals gewijzigd bij het Aanvullend Protocol van 28 januari 1964 en bij het Protocol van 16 november 1982, gedaan te Parijs op 12 februari 2004;
 - 2° Protocol houdende wijziging van het Verdrag van 31 januari 1963 tot aanvulling van het Verdrag van Parijs van 29 juli 1960 inzake wettelijke aansprakelijkheid op het gebied van de kernenergie, zoals gewijzigd bij het Aanvullend Protocol van 28 januari 1964 en bij het Protocol van 16 november 1982, gedaan te Parijs op 12 februari 2004',
- heeft het volgende advies gegeven:

STREKKING VAN HET VOORONTWERP

1. Het om advies voorgelegde voorontwerp van wet strekt tot het verlenen van instemming met, enerzijds, een protocol tot wijziging van het Verdrag van 29 juli 1960 inzake wettelijke aansprakelijkheid op het gebied van de kernenergie en, anderzijds, met een protocol tot wijziging van het Verdrag van 31 januari 1963 tot aanvulling van het Verdrag van Parijs van 29 juli 1960 inzake wettelijke aansprakelijkheid op het gebied van de kernenergie.

ALGEMENE OPMERKING

2. In advies 13.608/1 van 5 november 1980 over een voorontwerp van wet dat heeft geleid tot de wet van 22 juli 1985 betreffende de wettelijke aansprakelijkheid op het gebied van de kernenergie¹, heeft de Raad van State, afdeling Wetgeving, het volgende opgemerkt:

“Zoals de Raad van State het in zijn advies L. 9310 heeft aangestipt, is de techniek die de Regering aanwendt niet deze van de transpositie in het Belgisch recht van het Verdrag van Parijs en van het Aanvullend Verdrag. Aan de ene kant worden niet alle bepalingen van beide verdragen overgenomen in de wet. Aan de andere kant vult het ontwerp de verdragsbepalingen aan ter zake van aangelegenheden die door de verdragen zelf aan de verdragsluitende partijen worden overgelaten, alsmede voor aangelegenheden die verband houden met atoomrisico's maar niet in de verdragen zijn behandeld.

De wet zal dus samen met beide Verdragen, één geheel vormen van elkaar aanvullende teksten.

Tegen deze wetgevingsmethode bestaat geen principieel bezwaar (al wordt daardoor een juist en vlot begrip van de toepasselijke rechtsregel niet vergemakkelijkt), maar zij legt de wetgever wel de verplichting op de gebruikte terminologie zeer nauwkeurig te doen aansluiten op de tekst van de Verdragen.”

Dat de Regering zich rekenschap geeft van de samenhang tussen de genoemde verdragen en de wet van 22 juli 1985, blijkt uit de memorie van toelichting die bij het voorontwerp is gevoegd en waarin een aanpassing van deze wet in het vooruitzicht wordt gesteld. Gelet op die samenhang moet er voor worden gezorgd dat de aan het Parlement om instemming voorgelegde protocollen slechts in de Belgische rechtsorde van kracht worden op hetzelfde moment als de wet met de aanpassingen aan de wet van 22 juli 1985.

¹ *Parl. St.*, Senaat, 1983-84, nr. 593/1, p. 31-55.

Uiteraard zal slechts op het ogenblik dat het voorontwerp van wet tot wijziging van de wet van 22 juli 1985 aan de Raad van State, afdeling Wetgeving, om advies zal worden voorgelegd, uitspraak kunnen worden gedaan over de vraag of het nieuwe regime met betrekking tot de wettelijke aansprakelijkheid op het gebied van kernenergie in België volledig en correct invulling heeft gegeven aan het aangepaste juridische kader dat wordt ingevoerd bij de aan het Parlement om instemming voorgelegde protocollen.

De kamer was samengesteld uit

de Heren	P. LEMMENS,	kamervoorzitter,
	J. SMETS,	
	B. SEUTIN,	staatsraden,
Mevrouw	M. VERSCHRAEGHEN,	toegevoegd griffier.

Het verslag werd uitgebracht door de Heer T. CORTHAUT, adjunct-auditeur.

DE GRIFFIER

DE VOORZITTER

M. VERSCHRAEGHEN

P. LEMMENS

ROYAUME BELGIQUE

AVIS 50.483/3
DU 3 NOVEMBRE 2011

DE LA SECTION DE LÉGISLATION
DU CONSEIL D'ÉTAT

LE CONSEIL D'ÉTAT, section de législation, troisième chambre, saisi par le Ministre des Affaires étrangères, le 19 octobre 2011, d'une demande d'avis, dans un délai de trente jours, sur un avant-projet de loi 'portant assentiment aux actes internationaux suivants :

- 1° Protocole portant modification de la Convention du 29 juillet 1960 sur la responsabilité civile dans le domaine de l'énergie nucléaire, amendée par le Protocole additionnel du 28 janvier 1964 et par le Protocole du 16 novembre 1982, fait à Paris le 12 février 2004;
 - 2° Protocole portant modification de la Convention du 31 janvier 1963 complémentaire à la Convention de Paris du 29 juillet 1960 sur la responsabilité civile dans le domaine de l'énergie nucléaire, amendée par le Protocole additionnel du 28 janvier 1964 et par le Protocole du 16 novembre 1982, fait à Paris le 12 février 2004',
- a donné l'avis suivant :

PORTÉE DE L'AVANT-PROJET

1. L'avant-projet de loi soumis pour avis a pour objet de porter assentiment, d'une part, à un protocole portant modification de la Convention du 29 juillet 1960 sur la responsabilité civile dans le domaine de l'énergie nucléaire et, d'autre part, à un protocole portant modification de la Convention du 31 janvier 1963 complémentaire à la Convention de Paris du 29 juillet 1960 sur la responsabilité civile dans le domaine de l'énergie nucléaire.

OBSERVATION GÉNÉRALE

2. Dans son avis 13.608/1 du 5 novembre 1980 sur un avant-projet de loi qui a donné lieu à la loi du 22 juillet 1985 sur la responsabilité civile dans le domaine de l'énergie nucléaire ¹, le Conseil d'État, section de législation, a relevé ce qui suit :

« Ainsi que le Conseil d'État l'a relevé dans son avis L. 9310, la technique mise en œuvre par le Gouvernement n'est pas celle de la transposition en droit belge de la Convention de Paris et de la Convention complémentaire. D'une part, la loi ne reprend pas toutes les dispositions des deux conventions. D'autre part, le projet complète les dispositions des conventions dans des matières que les conventions elles-mêmes abandonnent aux parties contractantes ainsi que dans certaines matières en rapport avec les risques nucléaires mais non traitées dans les conventions.

La loi formera donc, avec les deux Conventions, un ensemble de textes qui se complètent mutuellement.

Cette méthode législative, bien qu'elle ne soit pas de nature à faciliter la compréhension exacte et rapide de la règle de droit à appliquer, ne soulève aucune objection de principe. Elle oblige toutefois le législateur à s'en tenir scrupuleusement à la terminologie utilisée par les Conventions. »

Il ressort de l'exposé des motifs, qui est joint à l'avant-projet et qui annonce une adaptation de la loi du 22 juillet 1985, que le Gouvernement est bien conscient de la connexité entre les conventions précitées et cette loi. Compte tenu de cette connexité, il y a lieu de veiller à ce que les protocoles soumis au Parlement pour assentiment n'entrent en vigueur dans l'ordre juridique belge qu'au même moment que la loi adaptant la loi du 22 juillet 1985.

¹ *Doc. parl.*, Sénat, 1983-84, n° 593/1, p. 31-55.

Il va de soi que ce n'est qu'une fois que l'avant-projet de loi modifiant la loi du 22 juillet 1985 aura été soumis pour avis au Conseil d'État, section de législation, qu'il pourra être répondu à la question de savoir si le nouveau régime relatif à la responsabilité civile en matière d'énergie nucléaire en Belgique a défini de manière exhaustive et correcte le cadre juridique adapté qui est introduit par les protocoles soumis au Parlement pour assentiment.

La chambre était composée de

Messieurs	P. LEMMENS,	président de chambre,
	J. SMETS,	
	B. SEUTIN,	conseillers d'État,
Madame	M. VERSCHRAEGHEN,	greffier assumé.

Le rapport a été présenté par Monsieur T. CORTHAUT, auditeur adjoint.

La concordance entre la version néerlandaise et la version française a été vérifiée sous le contrôle de Monsieur J. SMETS.

LE GREFFIER

LE PRÉSIDENT

M. VERSCHRAEGHEN

P. LEMMENS